

Otthonunk

Bakonykúti

2009/1. március-április

*Kiadja: Otthonunk Bakonykúti Egyesület, alapítva: 2007. • Főszerkesztő: Miklósa Erika
www.Bakonykuti.eu • otthonunk@bakonykuti.eu • Megjelenik kéthavonta • Ingyenes*

Kedves Olvasó!

Szinte újjászületik az Ember, amikor megérezheti a tavaszi nap sugarainak érintését.

Pozitív lesz és úgy érzi bármire képes.

Így történt azzal a pár egyesületi (és nem egyesületi) taggal, akik verejtékes munkával szépítették a Templom előtti teret.

Igen, rákaptunk a hagyományteremtés ízére, mert nagy önbizalmat adott az Adventi alkotás. Míg a világ és országunk a válságot éli, mi próbálunk valami fényt vinni piciny környezetünk életébe.

Mert járjon erre felénk bárki, túrázó vagy eltévedt idegen, érezze úgy magát, mint egy kis szigeten, ahol nincs lehetetlen...



ÁLDOTT HÚSVÉTOT MINDENKINEK!

Miklósa Erika





HÚSVÉTI KÉSZÜLŐDÉS

A hosszú hideg tél utáni első napsugarak mosolyt csalnak az emberek arcára. A faluvégi bokrok alatt lapul még néhány kis hókupac, a nyitott ablakon hűvös szellő árad a szobába és a diófáról madárdalt hoz magával. A téli etetést máris megszolgálják kis madarak. Nyitni-kék-nyitni-kék daluk a tavaszi megújulás szimfóniája. Néha megpihennek a fa tetején a Délről hazatérő rigók is. Dalol a természet. Előbújnak téli komposzt-vackukról az apró állatok. Fény árad be az ablakokon. Egyre többször merészkedünk ki a kertekbe délutánonként, de már nemcsak egy rövid sétára.

Hosszabbak a nappalok, metszőollók csattognak, virágok cserélnek gazdát. Óh mennyire vártuk, hogy előbújjon a bokrok alján a téltemető. A hunyorok az idén később mutatták meg szerény zöldes-fehér virágukat. Illatuk csalogató, a hálás, álmukból ébredő méhek hangos zümmögéssel gyűjtik a finom virágpороkat. Kankalínok, gombvirágok, áruvácskák hancúroznak a fű között, vidámságot hozva a zsenge zöldre. A kertészetek színorgiával csalogatnak... ki emlékszik már a hófúvásra... út fenn a hegyen... Találkozára megyek Ildivel a Templomtérré.

Már csak így hívom: **TEMPLOMTÉR.**

Alig vagyunk túl a Betlehem építésén és már a Húsvétra gondolunk. Ott akkor eldöntöttük: ez mindig így lesz a jövőben. Minden alkalomra ünneplőbe öltöztetjük a teret! Hogyan tehetnénk szebbé a falu szívét? Egy rugóra jár az agyunk: Ó azt mondja dekoráció kell csinósítsuk ki, én: ültessünk olyat, ami örök életű. Csináljuk meg mindkettőt! Rákapunk a tervezetés ízére, ki-kimegyünk csak úgy; álmodozni. Mit, hova, mikor? Lesz rá pénzünk? Hagyományörzők leszünk és visszajárunk. Nem számít, hogy metszően hideg tavaszi szél süvít, tépi hajunkat, az autó védelmére szorulunk. A hatalmas hársfákról száraz ágak hullanak a nyakunkba, jó lesz gyűjtősnak mondom és bedobunk párat a hátsó ülésre, az esti tűz mellett jobban megy a tervezés!

Az autó melegében nosztalgiázunk az Adventről. Mennyi ember jött el, idősek, fiatalok, gyermekek! Emlékezünk. Betlehem épült a templomunk előtt. Szeretből, összefogásból. Így lehet hagyományt, értéket teremteni. Egy találkozón október végén előálltunk az ötlettel és egy emberként támogatták! A megvalósítás az fantasztikus volt! A fiúk a hóesésben, süvítő hideg szélben ácsoltak. Míg a konyha melegében forraltam a bort könny szökött a szemembe; meleg süttivel, jó szóval tartottam bennük a lelket, esetleg magamban? A két kézműves leány gyönyörű bárányokat készített. Textilek után rohangáltunk, este ruhákat varrtam ágytakarókból, abroszokból kézzel, a méreteres készült bábuokra, amit idehoztak az udvarra Luca kutyánk öröme...; fíradhatatlanok voltunk! Szemernyi műanyagot nem építettünk be. Egy délután fenyőerdőnyi örökzöldet találtam a templom előtt, a gyerekek mézeskalácsot készítették, kicsi ujjaik fürgén festették a fehér csipkét. Kreatívak voltunk. Távoli városokból jöttek csodálni a mi Betlehemünket! Szépséges csillagunkat mécsesek halvány fénye világította meg a sűrű homályban, mikor hazatértünk estéként otthonunkba, megálltunk pár percre.

Az első vasárnapi gyertyagyújtáskor hatalmas trópusi eső zúdult a falura. Ázott az adventi koszorú a csodás örökzöldekkel és gyertyákkal a kis asztalon a Betlehem előtt - menekítettük a templomba. Menekültek az emberek is Mindenki. Ünnepeztünk! A templom menedékszigel szolgált és a feldíszített oltár előtt gyermekek énekeltek. A gyertyák halovány fényében nagy szemekkel, csendben hallgatták az üzenetet, mely legyőzte a távolságot... és lánggra lobbant Advent első gyertyája.

Érdemes volt... kicsit elidőzünk, ez már a múlt, történelem. Most Húsvétra készülünk. Látjuk magunk előtt a zsenge leveleket a hársfákon, a pattanó rügyeket a bokrokon. Bádognődörben, vékában aranyeső, piros, zöld, kék és sárga tojások... igazi tavaszi megújulás – álmodozunk...

A böjtös napok elmúltával előkerülnek az illatos füstölt sonkák a kamrák mélyéről, a tyúkok is több tojással lepik meg gazdaasszonyaikat. Sütemény illatát hozza a szellő. Előkerülnek a feltve őrzött borosüvegek is Sándor, József, Benedek....hazajönnek a gyerekek?



Titokban rózsákat rendelek, szomszédom jó partner, legyen szép a házunk előtt. A postás nevet. Tetszik neki a szerelésem, mondom: ez az ünnepi; kertészkedni megyek. A kiásott gödörből friss földszag csapja meg orromat; mondják hajcsár vagyok... 40 tő rózsza került a „lövészárókba”, virágzó bokrok a cserjecsoportba, kaptak bőven tápanyagot. Meghálálják ezernyi virággal. Lizi nénivel beszélgetek, aggódik: sokat dolgozol.



Polgármesterünk is intézkedik. A téli szelek megviselték hatalmas fáinkat; kertészek szállják meg a falut. Mindenki ültet valamit. Korai árvácskák, nárciszok virítanak a szomszéd kapuban, -hétvégén muskállit veszek, talán nem fagy már el...és ha már ott vagyok egy kis tisztájt is jó lesz ajándéknak a Templomtérré.

Estéknént rajzolgatok, színeket, formákat. Bújom a könyveket. Négy évszakos 15m² gyönyörűség. Tervezek. A hívó szóra mindenki eljött. A nagy asztal körül tizenketten ülünk. Elgondolkodtató szám.

Erzsi szerint csodálatos lesz a kiültetés. Jólesik a bizalom, bár kétségek gyötörnek. Csaba ajánlja : adjuk össze a pénzt, a többiek csatlakoznak. Most nem tévedhetek. Láng Jancsi javasolja, ismételjük meg a faluvégi nagytakarítást – finom Balatonfelvidéki bort hozott. Kora van, érett, sűrű, mint az olaj. Nem volt szívem eltenni Húsvétra. Együtt elfogyasztva jobban esik. A szép hosszú estében, terveket szövögetünk a kandalló körül: az ősszel ültetett bokrokkal gond van a keresztnél, nem mind élte túl a telet. Lesz ott mit csinálni. Közélednek az ünnepségek is.

Erika határozott, elő kell készíteni az újságot, majd Húsvét, Pünkösd és Falunap...sok a teendő. Koncert, műsorok, szervezés, gulyásfőzés, nulla hulladék és fórum szervezés, Bakony erdősítése, védett állatok és növények... Talán holnap lesz a premier? – nem tudom, de talán pihennie kellene.

Illően kell megemlékezni az évfordulóról – mondja. 250 év nagy idő. Új haza, új élet. Születések és temetések. Esküvők, válások. Háborúk és béke, özvegyek, árvák, életei; katonasorsok. A történelem viharai. Későre jár mikor becsukódik a kapu az utolsó vendég után, még sokáig nem tudok elaludni.

Másnap sűrűn csörög a telefon, egyzetünk a Erzsivel, Ildivel. A fiúk: Tibi és a többiek, készítik elő a talajt az ültetéshez. Vali ma a szerves anyag felelős, van a tanyán. Aggódok, meg tudjuk majd csinálni a teret? Igen, megtudjuk. Eldöntöttük. Tudjuk és érezzük is, ezt támogatja majd Mindenki. Esperes úr nagyon örül a tervek. És mit ültetnek? - kérdezi. Néhány örökzöld és cserjék, melyek virágot is adnak minden évszakra és egy tisztafa.

Öröm látni, hogy ünnepi lázban ég a falu, sosem látott díszbe öltöztetjük az ünnepekre. Muskálli kerül majd minden ablakba. Virágok és bokrok a terekre. A csillogó üvegek, mint ezernyi szentjánosbogár verik vissza a nap fényét. Optimista vagyok. Szombat reggel kertészetbe indulok – a szokásos tavaszi vadászatra. A fiúk ma is a Templomteret tisztogatják, ott van Marika és Ilonka is segíteni: gereblyével, kapával. Mondják szívesen adnak pénzt is a terepet rendezni. Meghatódok. Ebben a pillanatban többet jelent, mint a gazdag ember milliója. Késő délután én is kiteszem a színes virágokat a bejárat mellé. Másnap reggel nyitom az ablakot, Teri néni teli-talicskával, mályva- és orgonacserjéket ültet, dicsér: szép az új ágyásod, a szegfű és muskálli. A Charlotte tortára gondolok. Színe sárgájára, mintájára, azt hiszem jó lesz Húsvétra. Sonkát főzök, fűszerezet és báránnyt is sütök.

Eljönnek majd a gyerekek, az unokák és megkeresik a tojásokat a hársfák alatt?

Felmennek vajon a hegyre tojást gurítani, mint Zsuzsa gyermekkorában?

Kinyúlnak a tulipánok, a nárciszok a kertekben?

Virágot bont a bangita és illatozik a mahónia sárga virága a Templomtéren?

Néhány hónapja bizonyrágot kaptunk: az összefogás csodákra képes, most is ez történt. Ezért még mindig hiszek a csodákban.

Újjászületett a természet, Krisztusunk feltámad...

Szép ünnepeket kívánok Mindenkinek,

Takács Judit

lektorálta: Vargáné Györfly Elza



Helyhatósági algebra: túl sok önkormányzat?

Nem Magyarországon van a legtöbb önkormányzat az Európai Unióban - írja a HVG. Míg idehaza 3175, a Cseh Köztársaságban például 6248 helyhatóság jut nagyjából 10-10 millió lakosra – derül ki az Európai Önkormányzatok és Régiók Tanácsának 2007-es statisztikai adataiból. A helyhatóságok (népességhez viszonyított) száma alapján Franciaország ugyancsak felülmúlja Magyarországot. A galloknál egy-egy municipium átlagosan 1230 polgárt önkormányoz, míg itthon 3170 főt. Szlovákiában és a nem EU-tag Svájcban a helyhatóságok aránya szintén túlszámolja a hasonló hazai mutatót, Ausztriában pedig nagyjából annyi helybéli polgár tartozik egy-egy önkormányzat fennhatósága alá, mint itthon.

Kétségtelen ugyanakkor, hogy az önkormányzatok száma nálunk másfélszer annyi, mint az uniós átlag: a 27 tagállamban működő összesen 92 564 helyhatóság egyenként átlagosan 5430 helybélit igazgat, míg nálunk ennek a 60 százalékát. Görögországban háromszor, Belgiumban hatszor, Hollandiában tizenkétszer akkora népességre terjed ki egy-egy helyhatóság illetékessége, mint Magyarországon.

Az illetékességi terület átlagos mérete alapján az önkormányzatok idehaza pontosan akkorák, mint a németországiak: itt is, ott is 29-29 négyzetkilométer a helyi hatalom fennhatósága alá tartozó terület (az uniós átlag 47 négyzetkilométer). A saját önkormányzattal rendelkező települések száma Magyarországon egyébként Zalában, Baranyában, Borsodban és Vas megyében a legmagasabb.

A legkisebb hazai törpetelepüléseknek, például az északkelet-magyarországi Tornabarakonyának, a vasi Felsőszenterzsébetnek vagy a zalai Iborfiának mindössze 15-18 lakosuk volt 2008 elején. A több mint háromezer itthoni önkormányzatnak ma már alig az egyharmadában (1251 helyen) működik saját polgármesteri hivatal, a többi kisközség adminisztratív ügyeit pár száz könjegyzőség intézi. A zalai Rédcis például még 11 környékbeli törpetelepülés hatósági teendőit látja el.



Szélkiáltó madár

Szegényember, hát már megint lázadsz?

Mondta öregapám, nem lesz fizetségem.

Jaj, dehogyan lázadok, a gunyám szakadt el.
Másikat szeretnék, olyat, amelyiknek
Kevesebb a foltja.

Hallod-e, te koldus, hordd el magad innen!

Hát tán már ellitad mind a fizetséged?

El is megyek innen a tengeren túlra,
A tengeren túlra: társaim szívibe,
Ott pedig elmegyek szélvész közepibe,
Dano!ljon, ha az kell, hej, de danol is már,
Fennen danol már a szélkiáltó madár.

Nem volt nekem, uram, soha fizetségem,
Nem is volt, nincsen is semmi fizetségem.
Ha szóltak, dolgoztam piros napestéig,
Piros napkelettől dolgoztam, dolgoztam,

József Attila
1925. márc. eleje

Egy alig 1300 fős Pest megyei kistépülésen választottak meg önkormányzati képviselőnek hetedmagammal a korábbi ciklusban.

A választás után azonnal megvitattuk, hogy képzettségének, idejének, rátermettségének, kedvének megfelelően ki milyen feladatot tud vállalni a testület munkájában. Először is számba vettük a törvényekben szabályozott, valamint a település fejlettségi szintjének megfelelő és általunk fontosnak tartott tennivalókat, a műszaki és környezetvédelmi ügyektől kezdve a településmarketingen, a kultúrán és a helyi sajtón át a kisebbségi ügyekig, a közoktatásig és a pénzügyek-pályázatok kategóriáig terjedt a több mint tucatnyi tételtől álló feladatlista. Ezeket osztottuk fel egymás között, tehát két-három témakör jutott egy-egy emberre (természetesen ügyeztük a hasonló jellegű dolgokat összekapcsolni).

Ez a rendszer nálunk jól bevált, településünk fejlődésnek indult, például a község teljes területén befejeztük a csatornázást, az általános iskola alsó két osztályában bevezettük az iskolaotthonos oktatást (ez annyira népszerű lett, hogy a szülők kérésére ma ilyen rendszerben folyik a teljes alsó tagozat képzése), elkezdtük a település útjainak szilárd burkolattal való ellátását, elkészítettük a település honlapját. Sikereink egyik fontos eleme, hogy meg tudtuk osztani a feladatokat egymást közt, és természetesen a polgármester is sokat dolgozott, koordinálta a testület munkáját.

Olyan légkör alakult ki, amelyben a megoldandó feladatokra koncentráltunk, és bíztunk egymásban. Főállásban csak a polgármester látta el a feladatát, a többiek társadalmi munkában dolgoztak, lemondva a tiszteletdíjokról, amelynek összegét a falu fejlesztésére, például az úthálózat korszerűsítésére ajánlották fel. Mivel senkitől sem várható el, hogy idejének és energiájának a társadalmi munkában való felajánlása mellett még a képviselői munkája során felmerült költségeket is ő fizesse – különösen, hogy a képviselő-testületekben több nyugdíjas is szokott lenni –, ezért tételes útnyilvántartás alapján havi 10-12 ezer forint erejéig gépkocsihasznalet elszámolására volt lehetőségünk. Tudomásom szerint a környezetünkben lévő néhány ezer fős településeken is hasonló volt a gyakorlat.

Most, a válság kapcsán beharangozott elképzelések szerint – takarékosági okokra hivatkozva – jelentősen csökkentenék az önkormányzati képviselők számát. Ez – különösen a kisebb településeken – azzal a veszéllyel jár, hogy nem fognak tudni megbirkózni az önkormányzatokra rótt számtalan feladattal, közösségük szervezésével. Az a pár ember nem győzi majd a munkát, és mások, akik idáig képviselőként dolgoztak, nem fogják magukat „illetékesnek” érezni, esetleg sértődötten elfordulnak a helyi közélettől.

Ezt, gondolom, nem akarjuk. Sok településen az élet már választ adott erre a dilemmára: az önkormányzati munka tiszteletdíj nélküli végzése lett a megoldás. Ennek fényében nem védhető az az álláspont, hogy az államháztartási költségek drasztikus lefaragásának jelentős eszköze lenne a kistépülési önkormányzati képviselők számának nagyarányú csökkentése.

RÉZHEGYI PÉTER

(A szerző volt alpolgármester)

Így működik mindenhol?

Lesz aki rávágja, nálunk igen.
De talán nem.



a képek illusztrációk



ÁPRILIS 30. – A MÉHEK NAPJA MAGYARORSZÁGON

A MÉHEK NAPJÁT 1994-től a Magyar Méhészek Egyesületének kezdeményezésére április 30-án ünnepeljük Magyarországon. Mivel hazánkban sajnálatos módon alacsony a mézfogyasztás, a program nem titkolt célja a méz és a méhészeti termékek megismertetése és megkedveltetése. E napon országszerte mézkóstolókkal, kiállításokkal, filmvetítéssel, játszóházzal várják a méhészek az érdeklődőket.

Jankovics Marcell: Jelkép-kalendárium

(részlet)

A méh

Tavasz beköszöntével, a téli nyugvás után szárnyra kelnek ismét a méhek. Elsőbben – még a nagybőjt idején – kitakarítják a kaptárt – ez a megtisztulásuk ideje, ahogy hajdanán mondták –, aztán felkészülnek az új ivadékok érkezésére, majd mikor már virágozik az erdő, mező, kirajzanak.

A méh házasítása az I. e. 6–4. évezredben mehetett végre, és a vadméhek lépeit már az előember is fosztogatta. A méhet nemcsak mézéért, hanem viaszáért is nagyra becsülték. A méhállam szervezettsége, a méhkirálynő herék és munkások fölötti „felsőbbrendűsége”, az a vélt képessége, hogy „szűzen” is korlátlanul ad életet újabb és újabb rovarnemzedékeknek, már a házasítása előtti időben foglalkoztatta az embert.

Epheszoszban, a termékenységkultusz ókori központjában – itt telepedett le, és halt meg a legenda szerint Mária – az anyaistennőt „Nagy Méh” néven és alakban tisztelték. (Eleink is az anyaság szimbólumának tekinthették a méhanyát: ezt tanúsítja méh szavunk két jelentése, illetőleg a lép és méhlepény elnevezések közös eredete.) Később tavaszi istennők háziállata lett és Erósz (Cupido) attribútuma (a méhcsípés és Amor nyila közt egy kedves antik rege von párhuzamot). A keresztény kalendárium is tavaszjelképnek tekinti. Patrik, József és Benedek a helyi naptárak „méheresztő” szentjei, a beregi ruszin nép az április 24-i Györgyöt is közéjük sorolta.



CHARLOTTE TORTA

Hozzávalók:

Piskótarolád hozzávalói:

2 roládot készítünk:

8 tojás, 50 dkg porcukor, 1 sütőpor, csipet só, 30 dkg liszt, 16 kanál hideg víz.

2 tasak hidegen keverhető vanília krém, tej

Tetszés szerinti gyümölcs: friss apró eper, málna, meggy, barack, cseresznye, lehet fagyasztott is.

Csak a kreativitásunkon múlik, milyen gyümölcsöket és lekvárt használunk.

Szükségünk van :

2 db tál, keverőgép, 2 db sütőpapírral bélelt teps, mérleg, pohár, kanál, fólia+ tál, deszka éles kés a szeleteléshez.

Elkészítése:

A 8 tojás fehérjét 2 kanál vízzel, nagy csipet sóval kemény habbá verjük.

8 tojássárgáját 50 dkg porcukorral habosra (fehéredésig) keverünk, a 30 dkg átszitált liszthez adunk egy csomag sütőport és 14 evőkanál vízzel felváltva lassan hozzákeverjük ezt is.

Ezután a felvert fehérjét két részletben hozzáadjuk ügyelve, hogy ne törjük össze a habot.

A sütőt 10 perccel korábban begyújtjuk, 180 oC-ra előmelegítjük.

A keveréket a két tepsibe öntjük. Szép világosbarnára sütjük, kb. 20 perc, nedves ruhára borítjuk és azonnal forrón felgöngyöljük. Amikor kihűlt óvatosan kigöngyöljük.

Eper-, meggy-, baracklekvárral megtöltjük ízlés szerint és ismét felgöngyöljük.

Vékony szeletekre vágjuk.

Amíg a tészták sülnék (légkeveréses sütőben egyszerre lehet sütni), egy nagy tálat kibélelünk fóliával és kikeverhetjük a vanília krémet, előkészítjük a gyümölcsöket. Közben ne felejtsünk el ki-kínézni az ablakon, rácsodálkozva a tavaszi pompáira, fénjeimnek egy kupica pálinkával kedveskedni.

A vékony piskótaszeletekkel kibéleljük a tálat. Kb. 5 cm vastag gyümölcsréteget helyezünk rá.

Vanília krémmel kenjük meg, ismét egy réteg piskótaszelet következik, majd gyümölcs és vanília krém, a végén piskótaszeletekkel zárjuk. Hűtőszekrény fagyasztójában pihentetjük egy-két órát, de előző este is elkészíthetjük.

Süteményes tábra borítjuk. Ha sikerült a művelet, méltán lehetünk büszkék művünkre.

Igen mutatós Húsvéti sütemény.

Amennyiben kisebb tálkákban készítjük el, úgy személyre szóló adagok készülnek.

Így akár többféle töltelékkel, az adagok rögtön desszert tányérra kerülhetnek.

Tejszínnel és citromfű levéllel díszíthetjük.

A két tekercset felhasználhatjuk más módon is.

Megkenjük vékonyan a külső oldalát is a lekvárral.

Szeletelt mandulát halvány rózsaszínre pirítunk és gazdagon megszórjuk vele a tekercset. Szeleteljük.

A mandula csodás illata betölti a Húsvéti díszbe öltözött házat.

Szeretettel kívánok Kellemes Húsvéti Ünnepeket:

Takács Judit



A tetrapak

A tejesdoboz fala háromféle anyagból van összepréselve.

Amikor a szemétkébe dobjuk, háromszoros a pazarlás: mintha

egy papírdobozt, egy nejlonzacskót és egy gombóc alufóliát dobnánk ki egyszerre.

Akkor miért hívják tetrapaknak? Nos amikor először megjelent a piacon – Svédországban, az ötvenes évek elején –, a réteges italcsomagolás egy négyszög alapú piramis alakját öltötte. A tetraéder formájú tejesdoboz a Tetra Pak nevet kapta, és így nevezték el a gyártó céget is.

Az első tejesdobozok modern kinézetűek voltak, de használni nem volt könnyű őket. Hegyüket ollóval kellett lecsippenteni, és aztán úgy ügyeskedni, hogy a tej inkább a pohárba kerüljön, ne mellé. A piramisforma mellett mégis az szült, hogy kisebb a felülete, mint a szögletes dobozoké, vagyis csomagolóanyagot takarít meg. Persze idővel megjelent a ma is ismert szögletes forma.

A doboz háromféle anyagból áll. A doboz falát kartonpapír adja, amit egy réteg alumíniumfóliával bélelnek, és kívül-belül műanyaggal vonnak be. Az ötlet praktikus, hiszen így mindegyik anyag jó tulajdonsága érvényesül. A doboznak jó a formtartása és könnyű, viszont a felszíne vízhatlan, és a benne lévő folyadékot éppúgy elzárja a levegőtől, mint egy konzervdoboz.

Az gond vele, hogy újrahasznosítani elég bajos. A dobozokat erre alkalmas gépsorokon foszlatják, majd bontják elemekre. A nálunk begyűjtött csomagolásokat Ausztriában hasznosítják újra. A folyamat energiaigényes, és a végén csak a papírt nyerik vissza- a műanyag és az alumínium feldolgozatlan marad.

A hazai rendszer azért is működik nehézkesen, MERT MINDEN ÖNKORMÁNYZAT MAGA DÖNTI EL, hogy melyik konténerbe kéri a tetrapakot. Budapesten a papírral együtt gyűjtik, és kézi válogatás után szállítják Ausztriába. De vannak olyan települések, ahol a műanyag konténerbe kell dobni. A LAKOSSÁ NAGY RÉSZE TÁJÉKOZATLAN, gyakran kidobja a tejes dobozokat. A tetrapak csomagolás annyira elterjedt, hogy nehéz elkerülni. Üveges tejet Magyarországon már egy évtizede nem lehet kapni.

Minden problematikussága ellenére a tetrapaknak vannak előnyei az üveggel szemben. Gyártása kevesebb energiát igényel, és a súlya is kisebb-aminek a szállításhoz van jelentősége. Üvegpalackot csak akkor érdemes használni, ha tényleg visszaváltják és a közelben töltik újra.

Jobb lenne, ha a tetrapak csomagolásból minél kevesebb fogyna, hiszen egyszer használatos termék, aminek az újrahasznosítása sem tökéletesen megoldott. Sok piacon lehet kapni kimért tejet.

Persze gyümölcslel is készíthetünk otthon, és akkor nem kell dobozos. Ha mégis a horgunkra akad egy-egy réteges doboz, legalább dobjuk a megfelelő helyre.

Vidéken is sokszor fel van tüntetve a hulladékgyűjtőkön, s ha mégsem, kérdezzük meg a szomszédokat, és ha ők sem tudják, akkor az önkormányzatot.



Forrás ÉVA-öko 2009 április